U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **J. H.,** proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 10. 2017, č. j. 31 Af 23/2017 - 49,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se podanou kasační stížností domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 10. 2017, č. j. 31 Af 23/2017 - 49, jehož výrokem I. soud žalobci nepřiznal osvobození od soudních poplatků, výrokem II. zamítl jeho návrh na ustanovení advokáta, výrokem IV. zamítl jeho návrh na přiznání odkladného účinku žalobě a výroky III. a V. žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu proti rozhodnutí žalovaného a za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. V kasační stížnosti stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků, ustanovení zástupce a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě.

[3] Krajský soud doručoval stěžovateli napadené usnesení do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Protože stěžovatel nebyl na adrese uvedené v žalobě zastižen, byla zásilka dne 20. 10. 2017 v souladu s ust. § 49 odst. 2 a 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., uložena u provozovatele poštovních služeb a stěžovateli byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Jelikož si stěžovatel zásilku nevyzvedl v úložní době, byla tato vložena do domovní nebo jiné schránky dne 1. 11. 2017 (§ 49 odst. 4 o. s. ř.).

[4] Podle § 49 odst. 4 věta prvá o. s. ř. platí, že nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 - 34). Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je v této souvislosti rozhodující uplynutí lhůty deseti dnů ode dne, kdy byla písemnost připravena k vyzvednutí. Případné vhození do poštovní schránky po uplynutí desetidenní lhůty dle § 49 odst. 4 věta prvá o. s. ř. nemá na doručení vliv (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2011, č. j. 7 Afs 83/2011 - 42, ze dne 30. 8. 2016, č. j. 5 Afs 188/2016 - 15, či ze dne 31. 5. 2016, č. j. 2 As 112/2016 - 17).

[5] V daném případě je tedy třeba vycházet z toho, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno desátým dnem od uložení této písemnosti u provozovatele poštovních služeb, tedy dnem 30. 10. 2017.

[6] Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání této lhůty nelze prominout. V souladu s ust. § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[7] Z podacích razítek nacházejících se na obálkách, ve kterých byla kasační stížnost zaslána krajskému soudu i Nejvyššímu správnímu soudu, plyne, že stěžovatel podal kasační stížnost k poštovní přepravě až dne 15. 11. 2017, tj. po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.).

[8] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána opožděně.

[9] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků (srov. např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48, č. 1741/2009 Sb. NSS). Ostatně z judikatury zdejšího soudu plyne, že v daném řízení není třeba trvat na povinném zastoupení stěžovatele advokátem, resp. na úhradě soudního poplatku (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19). Nejvyšší správní soud nerozhodoval ani o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože o tomto mimořádném opravném prostředku bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a obstarání dalších podkladů nutných pro rozhodnutí.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. prosince 2017

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu